

05.08.2024 KOŚCIÓŁ JEST WSPÓLNOTĄ

Przez swoje Zmartwychwstanie Jezus ofiaruje nam nowe życie – już tu na ziemi. Daje nam Kościół, w którym dzięki sakramentom jest nieustannie wśród nas, umacniając nas w drodze. Pomaga ciągle zaczynać od nowa, pomimo naszych słabości i upadków. Tworzy z nas wspólnotę osób, abyśmy się wzajemnie wspierali.

Jaka jest nasza rola? Przyjść z ufnością do Boga i oddać Mu swoje „długi” (w sakramencie pokuty), zanurzyć się w Jego ofierze (w sakramencie Eucharystii), a następnie z wdzięcznością odpowiadać miłością na miłość. Naszym zadaniem jest również zaświadczyć o miłości Boga do człowieka w środowiskach, w których żyjemy, pracujemy, jesteśmy. Dlatego Pan Bóg zaprasza do tej wspólnoty Kościoła różne osoby, dając im różnorodne powołania i charyzmaty, aby wiadomość o Jego miłości, o darowaniu nam win i zaproszeniu do nowego życia docierała do wszystkich miejsc.

06.08.2024 PRZEZ CHRZEST W KOŚCIELE WCHODZĘ DO ŻYCIA BOŻEGO

„Kościół, interpretując w autentyczny sposób symbolizm języka biblijnego w świetle Nowego Testamentu i Tradycji, naucza, że nasi pierwsi rodzice Adam i Ewa zostali ukonstytuowani w stanie „świętości i sprawiedliwości pierwotnej”. Tą łaską świętości pierwotnej było „uczestnictwo w życiu Bożym”. (KKK 375)

Bycie dzieckiem Bożym wiąże się z odpowiedzialnością. Jako chrześcijanie mamy obowiązek naśladować Jezusa Chrystusa i dawać świadectwo Jego miłości i miłosierdzia wobec innych ludzi. Staliśmy się uczestnikami wspólnoty Kościoła i otrzymaliśmy sakramentalną pieczęć, która nas umacnia i jednoczy z innymi wierzącymi, ale tylko od naszych wolnych wyborów zależy, czy będziemy rozwijać otrzymaną na chrzcie wiarę.

07.08.2024 ROK LITURGICZNY BUDUJE WSPÓLNOTĘ

„Krzyż jest jedyną ofiarą Chrystusa, „jednego pośrednika między Bogiem a ludźmi” (1 Tm 2, 5). Ponieważ jednak On w swojej wcielonej Boskiej Osobie „zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem”, „ofiarowuje wszystkim ludziom w sposób, który zna tylko Bóg, możliwość dojścia do uczestniczenia w Misterium Paschalnym”. Jezus powołuje swoich uczniów do „wzięcia swojego krzyża i naśladowania Go”, ponieważ cierpiał za wszystkich i zostawił nam wzór, abyśmy „szli za Nim Jego śladami” (1 P 2, 21). Chce On włączyć do swojej ofiary odkupieńczej tych, którzy pierwsi z niej korzystają. Spełnia się to w najwyższym stopniu w osobie Jego Matki, złączonej ściślej niż wszyscy inni z tajemnicą Jego odkupieńczego cierpienia.” (KKK 618)

Aby młody człowiek mógł pozytywnie odpowiedzieć na głos Pana Boga, potrzebne jest jednak zaangażowanie całej wspólnoty Kościoła. Odpowiedzialność za duszpasterstwo powołań spoczywa w pierwszej kolejności na biskupie. To do niego należy troska o zapewnienie kontynuacji charyzmatu i posługi kapłańskiej. Następnie w duszpasterstwo powołań zaangażowani są sami kapłani, którzy przez świadectwo swojego życia, zapał ewangelizacyjny, pełną miłości i radości posługę na rzecz Kościoła, zachęcają młodych ludzi do pójścia za Chrystusem tą drogą powołania. Bardzo szczególna odpowiedzialność spoczywa na rodzinie chrześcijańskiej, która na mocy sakramentu małżeństwa uczestniczy na swój własny i oryginalny sposób w misji wychowawczej Kościoła. Rodzina chrześcijańska zawsze stwarzała i nadal stwarza warunki sprzyjające budzeniu się powołań. W dalszej kolejności za budzenie powołań odpowiedzialni są: szkoła, nauczyciele, wychowawcy, animatorzy grup parafialnych, wspólnoty oraz wszyscy wierzący, którzy przez swoją modlitwę i wsparcie młodych ludzi w rozpoznaniu i podjęciu powołania do kapłaństwa troszczą się o to, aby we wspólnocie nie zabrakło szafarzy sakramentów i głosicieli Słowa Bożego (zob. Jan Paweł II, Pastores dabo vobis, nr 39).

08.08.2024 ŚPIEWAĆ PANU, BY ZŁĄCZYŁY SIĘ SERCA

„Tradycja muzyczna całego Kościoła stanowi skarbiec nieocenionej wartości, wybijający się ponad inne sztuki, przede wszystkim przez to, że śpiew kościelny związany ze słowami jest nieodzowną oraz integralną częścią uroczystej liturgii”. Kompozycja i śpiew natchnionych psalmów, często z towarzyszeniem instrumentów muzycznych, były ściśle związane już z obrzędami liturgicznymi Starego Przymierza. Kościół kontynuuje i rozwija tę tradycję: Przemawiajcie „do siebie wzajemnie w psalmach i hymnach, i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i wysławiając Pana w waszych sercach” (Ef 5, 19). „Kto śpiewa, ten się dwa razy modli”. (KKK 1156)

09.08.2024 OSOBY ŚWIECKIE WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

„Świeccy, jako poświęceni Chrystusowi i namaszczeni Duchem Świętym, w przedziwny sposób są powołani i przygotowani do tego, aby rodziły się w nich zawsze coraz obfitsze owoce Ducha. Wszystkie bowiem ich uczynki, modlitwy i apostołskie przedsięwzięcia, życie małżeńskie i rodzinne, codzienna praca, wypoczynek ducha i ciała, jeśli odbywają się w Duchu, a nawet utrapienia życia, jeśli cierpliwie są znoszone, stają się duchowymi ofiarami, miłymi Bogu przez Jezusa Chrystusa; ofiary te składane są zbożnie Ojcu w eucharystycznym obrzędzie wraz z ofiarą Ciała Pańskiego. W ten sposób i ludzie świeccy, jako zbożnie działający wszędzie czciciele Boga, sam świat Jemu poświęcają.” (KKK 901)

Ludzie świeccy są powołani do tego, aby być obecnymi i głosić Chrystusa w takich miejscach i okolicznościach, gdzie jedynie przy ich pomocy Kościół może wzrastać (zob. Konstytucja dogmatyczna o Kościele, nr 33), czyli we własnych rodzinach, miejscach pracy, środowiskach życia i wypoczynku. „Każdy wierzący człowiek świecki powinien być wobec świata świadkiem zmartwychwstania i życia Pana Jezusa i znakiem Boga żywego” – czytamy w Konstytucji dogmatycznej o Kościele (nr 38). I dalej w tym samym punkcie: „czym dusza jest w ciele, tym niech będą w świecie chrześcijanie”. Co to oznacza? Osoby świeckie są we wspólnocie Kościoła powołane do tego, aby zgodnie ze swoimi kompetencjami i odpowiedzialnością przemieniać środowiska, w których żyją.

10.08.2024 KOŚCIÓŁ UCZESTNICZY W ROZWOJU SPOŁECZEŃSTWA

„Uczestnictwo jest dobrowolnym i szlachetnym zaangażowaniem się osoby w wymianę społeczną. Jest konieczne, by wszyscy, stosownie do zajmowanego miejsca i odgrywanej przez siebie roli, uczestniczyli w rozwoju dobra wspólnego. Obowiązek ten jest nierozłącznie związany z godnością osoby ludzkiej.” (KKK 1913)

„Każdy wierzący człowiek świecki powinien być wobec świata świadkiem zmartwychwstania i życia Pana Jezusa i znakiem Boga żywego” – czytamy w Konstytucji dogmatycznej o Kościele (nr 38). I dalej w tym samym punkcie: „czym dusza jest w ciele, tym niech będą w świecie chrześcijanie”. Co to oznacza? Osoby świeckie są we wspólnocie Kościoła powołane do tego, aby zgodnie ze swoimi kompetencjami i odpowiedzialnością przemieniać środowiska, w których żyją. Dla jednych będzie to solidne wychowywanie swoich dzieci na dobrych przyszłych obywateli i aktywnych członków Kościoła, w innych przypadkach ważna stanie się działalność społeczna, kulturalna, polityczna, zgodna z zasadami chrześcijaństwa. Świeccy realizują swoją misję w miejscach pracy, rozwijając swoje kompetencje i uczciwie wypełniając swoje zadania zawodowe, kierując się życzliwością i miłością braterską. Istotą misji apostołskiej świeckich jest również odważne dawanie świadectwa swojej wiary przez publiczny kult, modlitwę, pokutę, podejmowanie trudów itp.

11.08.2024 ZADANIA MAŁŻONKÓW: TWORZENIE WSPÓLNOTY OSÓB

„Chrystus, Arcykapłan i jedyny Pośrednik, uczynił Kościół „królestwem - kapłanami dla Boga i Ojca swojego” (Ap 1, 6). Cała wspólnota wierzących jako taka jest kapłańska. Wierni wykonują swoje kapłaństwo, wynikające ze 1268 chrztu, przez udział w posłaniu Chrystusa, Kapłana, Proroka i Króla, każdy zgodnie z własnym powołaniem. Przez sakramenty chrztu i bierzmowania wierni „poświęceni są... jako... święte kapłaństwo.” (KKK 1546)

Z MARYJĄ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA



LEGITYMACJA GRUPY DUCHOWEJ



WWW.PIELGRZYMKA.KIELCE.PL

Modlitwa duchowych pielgrzymów

Maryjo, Matko Boża, w Twoim Niepokalanym Sercu składam moje duchowe pielgrzymowanie. Jestem razem z tymi pątnikami, którzy zmierzają ku Jasnej Górze, aby spotkać się z Tobą w kaplicy Cudownego Wizerunku.

Ten dzisiejszy dzień ofiaruje w intencji ... (tutaj należy wzbudzić w sobie konkretną intencję). Oddaje Ci, Matko, moje radości i troski, spotkania i rozmowy, wszystkie pragnienia i dobre uczynki. Proszę Cię, Maryjo, bądź przewodniczką na wszystkich drogach mojego życia. Ucz mnie nieustannie wypełniać wolę Ojca, pogłębiać więź z Jezusem, a kiedy przyjdzie kres mojego ziemskiego pielgrzymowania, bądź przy mnie i zaprowadź bezpiecznie do domu naszego Ojca. Amen

Zachęcamy do nadsyłania intencji modlitewnych
na e-mail: intencje.kpp@gmail.com



Transmisje z pielgrzymki w Radiu eM

5 sierpnia godz. 18.00 - Msza Święta na rozpoczęcie Pielgrzymki
8 sierpnia godz. 15.30 - Msza Święta z Kieleckiej Katedry
10 sierpnia godz. 20.00 - Apel Jasnogórski z Włoszczowy
Codziennie od godz. 19.30 - Magazyn Pielgrzymkowy

Codziennie pakiet informacji dźwiękowych i fotograficznych
na stronie: emkielce.pl

imię i nazwisko



POBIERZ APLIKACJĘ
PIELGRZYMKOWĄ I BĄDŹ Z NAMI
CAŁY CZAS

Bóg będący najdoskonalszą wspólnotą osób, stwarza nas jako mężczyznę i kobietę, byśmy stanowili jedność. Jedność ta jest możliwa pomimo, a może właśnie dzięki temu, że jako kobiety i mężczyźni różnimy się od siebie. Różnimy się fizycznie, duchowo, psychicznie. Inaczej postrzegamy otaczający nas świat, ale właśnie dzięki temu wzajemnie się dopełniamy i ubogacamy. Innymi słowy jesteśmy komplementarni. W Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy: „Mężczyzna i kobieta są stworzeni »jedno dla drugiego«: Bóg nie stworzył ich »jako części« i »niekompletnych«. Bóg stworzył ich do wspólnoty osób, w której jedno może być »pomocą« dla drugiego, ponieważ są równocześnie równi jako osoby (...) i uzupełniają się jako mężczyzna i kobieta” (nr 372).

12.08.2024 NAŚLADUJĄC ŚW. RODZINĘ

„Rodzina chrześcijańska jest komunią osób, znakiem i obrazem komunii Ojca i Syna w Duchu Świętym. Jej działanie w dziedzinie prokreacji i wychowania jest odbiciem twórczego dzieła Ojca. Jest ona wezwana do uczestnictwa w modlitwie i ofierze Chrystusa. Codzienna modlitwa i czytanie słowa Bożego umacniają w niej miłość. Rodzina chrześcijańska jest powołana do ewangelizacji i misji.” (KKK 2205)

Rodzina jest ewangelizowana, ale też ewangelizuje. Ewangelizacja wielu osobom kojarzy się ze słownym głoszeniem prawdy o Bogu w kościołach, parafiach, na ulicach czy koncertach ewangelizacyjnych. Jednak ewangelizujemy przede wszystkim stylem naszego życia, naszą codziennością. Rzymski historyk, Tytus Liwiusz mówił: *Verba docent, exempla trahunt* (słowa uczą, przykłady pociągają). Dotyczy to również ewangelizacji.

13.08.2024 PRZYBYTKU SŁAWNY POBOŻNOŚCI - MÓDL SIĘ ZA NAMI

„Jezus, Nowy Adam, przez swe dziewicze poczęcie zapoczątkowuje nowe narodziny dzieci przybranych w Duchu Świętym przez wiarę. „Jakże się to stanie?” (Łk 1, 34). Udział w życiu Bożym nie pochodzi „z krwi ani z żądz ciała, ani z woli męża, ale z Boga” (J 1, 13). Przyjęcie tego życia jest dziewicze, ponieważ jest ono całkowicie udzielane człowiekowi przez Ducha. Oblubieńczy sens powołania ludzkiego w relacji do Boga wypełnia się doskonale w dziewiczym macierzyństwie Maryi.” (KKK 505)

Maryja pomaga Kościołowi, pomaga poszczególnym proszącym Ją ludziom i pomaga całej wspólnotie Kościoła. Szczególnym wyrazem pobożności maryjnej jest uczestnictwo we wspólnotach, ruchach i stowarzyszeniach maryjnych.